

Mál nr. 114/2019**M og
V vegna húseigendatryggingar fyrir íbúð B****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 20.03.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 08.04.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í málskotinu kemur fram að flætt hafi upp úr klósetti, sturtubotni, baðkari, handlaug og niðurfalli íbúðarinnar. Skoðunarmaður V hafi komið á staðinn og í skýrslu hans komi fram að skolplagnir hafi verið stíflaðar og vatn/saur flætt upp úr öllum niðurföllum, klósetti og sturtubotni og í kjölfarið hafi parket bólгнаð. Stífluþjónusta Á hafi komið á vettvang og myndað lögnina. Þar hafi verið staðfest að stíflan var staðsett 5,5 metra frá baðherbergi undir botnplötu hússins. V neitaði bótaskyldu á þeim grundvelli að stíflan væri undir plötu hússins og þar með utanhúss. M bendir á að í gr. 2.1. í skilmálum váttryggingarinnar komi fram að hún bæti tjón sem eigi upptök sín innan veggja hússins. Þá komi fram í 3. gr. að váttryggingin bæti tjón vegna vatns sem þrýstist upp úr skolp- eða frárennslisleiðslun ef leiðsla stíflast eða springur innanhúss. Óumdeilt sé að um innanhúss vatn hafi verið að ræða sem olli tjóninu þar sem engin leið sé fyrir utanaðkomandi vatn að komast inn og flæða upp úr á tilgreindum stöðum vegna stíflunnar. Þá standist það ekki að lagnir í grunni hússins, undir botnplötu, sem tilheyrja húsinsu séu utanhúss.

Í bréfi V er vísað til gr. 2.1 og 3 í skilmálum fasteignatryggingarinnar og að skýrt komi fram að váttryggingin bæti einungis tjón vegna lagnastíflu sem staðsett sé innan veggja hússins. Í þessu tilviki sé óumdeilt að tjónið megi rekja til stíflu sem hafi verið staðsett undir botnplötu hússins. V vísar til fyrri úrskurða úrskurðarnefndarinnar þar sem bótakskylda hafi ekki verið fyrir hendi sökum þess að stíflan hafi verið undir botnplötu fasteignar.

Álit.

Í skilmálum húseigendatryggingarinnar nr. E-7 kemur fram í gr. 2.1 að váttryggingin bæti tjón á vökva, sem á upptök sín innan veggja hússins, og stafi eingöngu af ófyrirsjáanlegum, skyndilegum og óvæntum leka úr vatnsleiðslum, hitakerfi eða frárennslislögnum þess. Váttryggingin greiðir kostnað við uppbrot og rask sem óhjákvæmilegt er til þess að stöðva leka, svo og frágang að nýju vegna slíkra aðgerða, þannig að húseignin sé í sama og eigi verra ástandi en hún var fyrir tjónið. Bætur fyrir uppbrot og rask að öðru leyti en því að stöðva leka greiðast ekki. Í gr. 3 kemur fram að váttryggingin bæti ekki tjón vegna vatns sem þrýstist upp úr skolp- eða frárennslisleiðslum eða ef skolpleiðslur geta skyndilega ekki flutt allt það vatn er að berst en þó með þeirri undantekningu að slíkt er bótaskyldt ef leiðsla stíflast eða springur innanhúss. Óumdeilt er í þessu máli að stíflan sem olli tjóninu var staðsett 5,5 metra frá baðherbergi undir botnplötu hússins. Með vísan til skilmála húseigendatryggingarinnar fellur tjón sem verður utan veggja hússins, í þessu tilviki undir botnplötu hússins, ekki þar undir og er tjón M því ekki bótaskyldt.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir skemmdir á húseign sinni úr húseigendatryggingu fyrir B hjá V.

Reykjavík, 7. maí 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.
Valgeir Pálsson, lögmn. Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.